

στρουγκού

στρουγκού, η, ουσ. [<στρούγκα + κατάλ. -ού], (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «πολλές φορές μέσα στη στρουγκού μπορείς να βρεις τα πιο καλά παιδιά». Συνών. αλυσίδες (3) / κάγκελα (3) / μπουζού (3) / σίδερα (4) / στενή (2) / φρέσκο / χάψη / ψειρού·

- μπαίνω στη στρουγκού, μπαίνω φυλακή, φυλακίζομαι: «ήταν φυσικό να μπει στη στρουγκού, αφού έμπλεξε μ' αυτές τις αλητείες!»·

- τον βάζω στη στρουγκού, βλ. συνηθέστ. τον ρίχνω στη στρουγκού·

- τον ρίχνω στη στρουγκού, τονφυλακίζω: «μόλις τον έπασαν, τον έριξαν στη στρουγκού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας